

jaargang 1 - Uitgave 2

GROENLINKS AMERSFOORT MAGAZINE

Gesprek met Frans Prins * Wie is Sieta Koet * Jos Schoenmakers * Korte stukken

VAN VER THUISGEKOMEN

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	P. 2
2. Eenheid boven ego, een gesprek met raadslid Frans Prins	P. 3
3. Mooi in evenwicht, leden van GroenLinks Amersfoort	P. 5
4. Bevlogen militair in GroenLinks fractie, portret van raadslid Sieta Koet	P. 6
5. 100 woorden en het groene lintje	P. 8
6. De schaamte voorbij: Jos Schoenmakers	P. 9
7. Als je wint: Sebastiaan van 't Erve	P. 10
8. Nieuws van het bestuur	P. 11
9. Algemene ledenvergadering	P. 11
Achterkant	p. 12

VAN VER THUISGEKOMEN

Dit keer krijgt u het (proef)magazine in zwart wit. Niet omdat we onge-nuanceerder zijn geworden, maar uit kostenoverweging én om u een alternatief te bieden bij de keuze voor het vervolg.....tenminste als u moeite wilt doen om u uit te spreken. Wilt u dit magazine blijven ontvan-gen, vul dan het bijgevoegde enquêteformulier in. U ontvangt de enquête ook per email.

Het motto van dit tweede magazine is letterlijk en figuurlijk bedoeld. Jos kwam uit Limburg en blikte terug; Sieta ging via de luchtmacht, Zuid Soedan naar de Amersfoortse poli-tieke arena; Frans reisde van Valken-burg aan de Geul naar GroenLinks Amersfoort.

Hoe zijn ze van ver thuisgekomen? Wij wilden weten hoe het gesteld is met het respect voor onze volksverte-genwoordigers ter plaatse en dat valt verbazend mee. Ze hebben het naar hun zin en voelen zich gerespecteerd. Dat is wel anders dan in de Tweede Kamer. In de sportschool hoor ik de

nagalm van het “Man, doe normaal” debat alsof het cabaret betrof. Niet bepaald een voorbeeld van respect-vol debatteren in een parlementaire democratie.

Interessant is het om te lezen hoe de luchtmachtofficier Sieta Koet via de Burgerpartij Amersfoort is geland in de fractie van GroenLinks in Amersfoort.

Ook Frans Prins heeft een uitgebreide route afgelegd via Leiden, Amster-dam en PvdA Valkenburg aan de Geul naar Amersfoort. Hier zat hij eerder in de GroenLinks fractie dan zijn thuisfront kon vermoeden.

Verder kunt u lezen hoe ‘Oos Jos’ gebukt ging onder het slechte imago van zijn geliefde Limburg omdat Wilders als nestvervuiler geen recht doet aan de geschiedenis en recht-schapenheid van de mensen in het Brongroen Eikenhout.

Verder wilden we wel eens weten wie nu die GroenLinkers in Amersfoort

zijn: wat is hun leeftijd, waar wonen ze en hoe lang zijn ze al lid. Daar-bij komt een verrassend beeld naar voren. Natuurlijk weten we in welke wijken onze grootste aanhang zit, maar dat we qua leeftijd een andere potentieel hebben dan het landelijke beeld is verrassend.

We verjongen en dat is een mooie ontwikkeling in deze tijden van populisme. We hopen dat de redactie weer met een ‘jong exemplaar’ wordt uitgebreid nu onze Linda gaat verhui-zen naar Utrecht. Misschien is een reporter uit Bunschoten Spakenburg ook niet slecht voor de beeldvorming?

De redactie heeft weer met veel plezier aan dit blad gewerkt en wacht rustig af of u dit magazine ook in 2012 op de mat wenst.

Veel leesplezier.

Ans van Dijk.

EENHEID BOVEN EGO

Een gesprek met raadslid Frans Prins

‘Frans is goed hoor!’ Is het eerste wat we horen, wanneer we Frans ontmoeten bij Stadscafé De Observant. Het welgemeende compliment komt van PvdA raadslid Ramon Smits Alvarez en tekent het positieve imago van GroenLinks raadslid Frans Prins. Dat wisten wij natuurlijk al, en we zijn blij met de overstap die Frans maakte van PvdA (Valkenburg aan de Geul) naar GroenLinks (Amersfoort).

We vallen maar direct met de deur in huis. Mei Li Vos schreef in haar boek “Politiek voor de leek” dat je als volksvertegenwoordigers een beetje familie van elkaar wordt, dwars door de partijen heen, door de gezamenlijke verantwoordelijkheid die je draagt. Is dat zo?

Frans: “Niet met iedereen. Maar met een aantal mensen wel, vooral de raadsleden die dezelfde onderwerpen delen; samen vorm je een ‘community, een learning community.’” Hier spreekt de onderwijspsycholoog. Enkele raadsleden komt hij regelmatig tegen bij uitwisselingen en gesprekken. Kortgeleden nog nam hij met collega’s deel aan een rolstoelbasketbaltoernooi vanuit zijn portefeuille Sport.

RAADSLID WORDEN EN GRENZEN STELLEN

Was het je ambitie om raadslid te worden?

“Eigenlijk dacht ik dat ik op de 8ste plaats op een onverkiesbare plaats stond. Ik vond het goed om de rol van voorzitter van de afdeling een paar jaar op me te nemen, maar doordat GroenLinks een wethouder leverde en twee personen van de lijst toch de Raad niet ingingen, zat ik opeens in de de Raad. De consequenties zijn groot, vooral voor thuis. Ik ben zeker drie avonden per week weg. Daarnaast is mijn werk ook veeleisend. Ik werk 36 uur per week aan de Univer-

siteit van Utrecht (UU) bij de opleiding Onderwijskunde. Mijn weekend is heel kostbaar voor me. Mijn kinderen zijn relatief jong. Ik wil er zoveel mogelijk voor ze zijn, maar het is moeilijk om een goed evenwicht te vinden. Ook op de UU bestaat veel werkdruk.”

Frans vertelt dat hij zich in 2010 had gemeld bij de landelijke Human Resources expertgroep van GroenLinks, om mee te denken over politiek personeelsbeleid. In zijn werk heeft hij deskundigheid opgebouwd op het afnemen van assessments en meten van competenties. Maar al snel viel het kabinet. Zo belandde hij in de kandidatencommissie voor het samenstellen van de landelijke kieslijst. “Ik vond het erg inspirerend om in vijf weken met tien mensen een concept kandidatenlijst samen te stellen. Dat hield in: driehonderd brieven lezen, daarna in twee weekends zestig gesprekken voeren, en vervolgens expliciet maken waarom mensen wel/niet goed passen. En dat dan nog goed verwoorden ook. Ik vond het heerlijk, en dacht: ‘Dit is het tempo dat ik zo nu en dan wil draaien’. Natuurlijk moet dat niet permanent zo zijn. Die topdruk heb je hier soms ook met de behandeling van de begroting.”

TEGENKANDIDAAT ALS STRATEGIE.

“Teveel op me nemen is wel een rode draad in mijn leven. Dat deed ik al bij de Kindertelefoon. Ik werkte daar in de periode dat ik aan het promoveren was. Ik zat in een taakgroep die

vrijwilligers nabelden, als ze heftige telefoontjes hadden gekregen.

Als tijdelijk docent aan de Universiteit van Amsterdam bij Psychologie stelde ik me verkiesbaar voor de Medezeggenschapscommissie, waar ik prompt voorzitter van werd. Ook zat ik tien jaar in de redactie van het faculteitsblad. Telkens kwam er een nieuwe hoofdredacteur, die gekozen moest worden. Als er maar één kandidaat was, wierp ik me steeds op als tegenkandidaat. Een tegenkandidaat dwingt de eerste kandidaat om aan te geven waar hij/zij voor staat.”

EENHEID BOVEN EGO

Je zit nu anderhalf jaar in de Raad. Hoe bevalt het?

Frans: “Het bevalt me goed, hoewel ik ook nu de neiging heb te veel naar me toe te trekken. Er is ook veel werk. We hebben in de fractie afgesproken dat we het eerste jaar gebruiken om dossierkennis op te bouwen. Ik vind dat we daar goed in geslaagd zijn. Kenmerk van de fractie is dat we altijd samenwerking zoeken met andere fracties. Zo hebben we

Frans Prins (Wierden, 1965)
Gehuwd

Drie zonen van 12, 9 en 6 jaar oud
In Amersfoort sinds 2007
Ontwikkelingspsycholoog

Universitair docent Universiteit Utrecht
bij de opleiding Onderwijskunde

meer kans dat een motie of amendement het haalt. We zijn een betrouwbare fractie die werkt aan lange termijn doelen. Daar kom je overigens niet zo snel mee in de kranten. Betrouwbaarheid, gezamenlijkheid en nuance scoort niet in tijden van populisme en mediahypes. Onze fractie is als team aan het groeien. Wat ik erg belangrijk vind, is dat je op elkaar kunt vertrouwen, ook op elkaars deskundigheid."

Ik hoor deskundigheid, maar in de politiek heb je te maken met beeldvorming, grote ego's en de waan van de dag. Hoe ga je daar mee om?

"Onze stelregel is: 'Eenheid boven ego.' Niemand is belangrijker dan de fractie."

Hoe zit het met de politieke mores?

Wordt er respectvol met je omgegaan?

"Jazeker, dat ervaar ik wel zo. Het helpt ook als jezelf correct en integer

blijft. Ik moet mezelf elke dag recht in de ogen kunnen kijken in de spiegel. Als iedereen dat doet, dan gaat het goed. Voor mij is rechtvaardigheid heel belangrijk. Op het lokale niveau heb je te maken met een kwestie van (rechtvaardige) verdeling. Het zoeken naar een eerlijk evenwicht valt niet mee. Bijvoorbeeld de afweging tussen sport en cultuur. Behalve de lokale bezuinigingen worden we ook nog eens geconfronteerd met rijkskortingen. Maar het is juist zo belangrijk om te investeren in mensen! Zoals preventieprojecten voor jongeren; op tijd kansen en verbeteringen bieden voor het helemaal te laat is."

ZELFREGULATIE ALS POLITIEK INSTRUMENT

Waarom houd je zo van de lokale politiek?

"Ik vind het belangrijk dat zaken zo dicht mogelijk bij huis geregeld

worden, zodat mensen eenvoudiger mee kunnen praten en beslissen. Zelfregulatie is één van de onderwerpen van mijn wetenschappelijk onderwijskundig onderzoek. Mensen (studenten, leerlingen) kunnen heel veel zelf en daar moet je ruimte voor geven. Naast peer-assessment (beoordeling door leeftijd/groepsgenoten) wordt nu gekeken hoe je het proces van feedback aan jongeren kan verbeteren. Wij onderzoeken nu hoe je bij het uitwisselen van feedback als student zelf de regie kan voeren.

In de politiek werkt het naar mijn mening op dezelfde manier. Ook in de lokale politiek moet je zorgen voor zoveel mogelijk zelfsturing van mensen."

Hoe geef je dat vorm zonder voor rechts liberaal versleten te worden?

"Zorgen voor goede participatie van burgers bij belangrijke beslissingen. Eerst voldoende input van meerdere kanten verzamelen. Sommige groepen en organisaties – denk bijvoorbeeld aan de Stichting Heiligenbergerbeekdal – laten van zich horen. Maar andere inwoners laten niet direct van zich horen, terwijl maatregelen hen wel zullen treffen, en daar moet je zelf contact mee zoeken. Voor onderwijs heb ik samen met D66 een ronde gemaakt langs verschillende schooldirecteuren in het basisonderwijs om over desegregatie van het primair onderwijs te spreken. Dat werd erg gewaardeerd. Bij dergelijke bezoeken komen mijn beide werkzaamheden, de wetenschap en het raadswerk, samen. Soms kunnen onderwijzers of begeleiders die in jongeren geloven, het verschil maken"

MIJN ZANGLERAAR LEERDE ME MIJN EIGEN STEM TE GEBRUIKEN

Wie was voor jou belangrijk?

"Mijn zangleraar. Hij heeft me geleerd te zingen met mijn eigen stem, geen mensen nadoen, geen soundje, maar laten horen wie je bent. Dat heeft me niet alleen bij het zingen geholpen, maar ook bij presenteren."

Kinderen kunnen veel aan, als ze zich positief gesteund weten door inspirerende onderwijzers en leraren.”

Dat verklaart zijn inzet bij de Kinder-telefoon, zijn passie voor de ondersteuning van kinderen en jongeren én het stimuleren van positieve feedback en coaches. In alles zit de rode draad van zijn maatschappelijke betrokkenheid en een leven lang leren...

Wat wil hij nog meer met Groen Links?

“Tegenwoordig zit ik in de landelijke commissie Onderwijs van Groen-Links om een onderwijsvisie te ontwikkelen.”

We gaan samen op weg naar de bijeenkomst “Gast van de Raad”. Wij als gast, en Frans als gastheer. Daar zien we hem optreden in de Ronde en de Raad. De zangleraar heeft hem inderdaad geleerd zijn “eigen stem” te

gebruiken, waarin betrokkenheid en deskundigheid duidelijk doorklinkt. Chapeau!

Ans van Dijk & Margriet de Kruif

MOOI IN EVENWICHT

Leden van GroenLinks Amersfoort

Een flink aantal Amersfoorters stemt op GroenLinks. Stemmen op een partij is één stap, maar er lid van worden, is een stap verder. Wie zijn de mensen, die die stap tot een lidmaatschap hebben gezet? In deze aflevering bieden we een paar statistieken met kenmerken van onze leden.

Het aantal leden was bij de laatste telling 374. Daarvan zijn 203 mannen en 171 vrouwen.

Van een deel van de leden weten we de geboortedatum.

Van 69 leden (18,5 %) niet. Maar het aantal is voldoende om een beeld te krijgen van leden van GroenLinks in

Amersfoort. In de leeftijdsgroep tot 30 jaar vinden we bijna 9% van de leden.

De meeste leden (26%) zitten in de groep van 31 – 40 jaar, op de voet gevolgd door de groep tussen 41- 50 jaar (25%).

De groep van 51-60 jaar omvat 24% van Groen Links Amersfoort. En in de leeftijdsgroep van 61- 85 plus vinden we nog eens ruim 16%.

Leeftijd	man	vrouw	totaal
t/m 30 jaar	3,60%	5,25%	8,85%
31 - 40 jaar	13,77%	11,80%	25,57%
41 - 50 jaar	13,11%	11,80%	24,91%
51 - 60 jaar	15,41%	8,86%	24,27%
61 - 87 jaar	8,20%	8,20%	16,40%
	54,09%	45,91%	100%

Over de periode waarin mensen lid zijn valt op dat er 67 leden vanaf het begin bij de partij zijn aangesloten. De grootste aanwas valt waar te nemen in 2010, toen er 82 nieuwe leden bijkwamen. Misschien een anti-PVV sentiment? Tenslotte kunnen we nog vermelden dat je GroenLinks leden in alle wijken van Amersfoort kunt vinden. Voor de overzichtelijkheid hebben we enkele wijken bij elkaar gezet:

Wijken

Stadskern, Zonnehof:	42
Soesterkwartier:	27
De Koppel, Kruiskamp	17
Schothorst Zuid, -Noord en Liendert:	39
Rustenburg, Schuilenburg en Randenbroek:	20
Vermeer- en Leusderkwartier:	68
BergZuid en Noord	49
Hoogland, Zielhorst, Nieuwland	48
Kattenbroek	35
H'veen/Vathorst/ B'schoten/S'burg	17

Margriet de Kruif

BEVLOGEN MILITAIR IN GROENLINKS FRACTIE

Portret van raadslid Sieta Koet

Als de “Jakhalzen van GroenLinks” fietsen we van de binnenstad naar “het mooie Vathorst”, zoals Sieta het noemde. Onderweg hebben we tijd om te praten over wát we willen weten. De website biedt weinig informatie over haar achtergrond.

We worden hartelijk ontvangen en spontaan laat Sieta haar huis en daktuin zien, waar de appels, peren, frambozen, druiven en tomaten groeien en bloeien. Het past in de trend van het stads tuinieren. Bovendien biedt de daktuin een mooi uitzicht over een deel van Vathorst. Sieta en haar man Will wonen hier twee jaar met veel plezier. Beiden zijn met functioneel leeftijdsontslag na een loopbaan bij Defensie, en net als veel pensionado's zijn ze drukker dan ooit.

WIE IS SIETA KOET?

Sieta: “Ik ben geboren in Nijmegen in 1952. Voluit heet ik Euphrasie Marie Henriette. Mijn broer en drie zussen hebben allen prachtige Franse namen. Dat danken we aan de Franse opvoeding van mijn vader. Mijn ouders hielden van taal. Ik weet niet of het daardoor komt, dat ikzelf veel interesse in andere talen en culturen heb. Mijn eerste man, die ik in het leger leerde kennen, was van Javaanse afkomst (hij overleed in 1995) en van hem heb ik de kennis van taal en cultuur van Indonesië geleerd. Ik leerde Bahasa Indonesia spreken om goed te communiceren met zijn vrienden.”

Terloops vragen we of haar ouders het bombardement van Nijmegen hebben meegemaakt.

Sieta: “Mijn moeder heeft het geallieerde bombardement op 22 februari 1944 met nog één man overleefd door op tijd uit de tram te rennen, die op het stationsplein stond, en een schuilplaats achter een muurtje te

zoeken. Mijn vader leerde ze kennen in 1945, vlak na de bevrijding van Nijmegen. Hij kwam net terug van de slag van Bastogne en droeg een Amerikaans uniform met de letters INT (van interpreter) op zijn cap. Hij sprak vloeiend Duits, Engels en Frans. Het Amerikaanse leger had hem daarom hard nodig.” Na hun kennismaking vertrok hij weer voor een jaar naar Duitsland. Ze zijn in 1948 getrouwd.

Waarmee maar geschetst is hoe oorlog en migratie een rode draad in Sieta's leven is.

LOOPBAAN BIJ DE LUVA

Sieta meldt zich in 1970 na de MULO aan bij de Luchtmacht Vrouwenafdeling (LUVA). In 1982 werd de LUVA formeel opgeheven en volledig geïntegreerd in de Koninklijke Luchtmacht.

Sieta: “In de twintig jaar operationele dienst heb ik tientallen jongens en meisjes begeleid, voor sommigen was ik een soort moederfiguur. Jongens uit Spakenburg met een streng calvinistische achtergrond die niet ver buiten het dorp hadden gekeken, moesten samenwerken met verbale sterke straatwise jongens uit Amsterdam. Daar heb ik erg veel van geleerd over omgaan met cultuurverschillen.

Toen ik in Hilversum gestationeerd was en werkte op het landgoed De Zwaluwenberg, leerde ik mijn huidige man kennen.”

TROTS IN UNIFORM

In de loop der jaren specialiseerde Sieta zich in procesmanagement, kwaliteitszorg en veiligheid. Van 2002-2005 volgde ze een studie milieukunde aan de Saxion Hogeschool in Deventer. Sieta: “Ik werd gezien als vreemde eend in de bijt, want milieu en defensie gingen in de ogen van sommige docenten niet samen. Dat was niet altijd leuk. Op mijn 53ste behaalde ik mijn HBO-diploma Milieukunde Beleid en Management. Bij de diploma uitreiking heb ik trots mijn uniform aangetrokken en alle docenten wilden met mij op de foto.” Als VN waarnemer naar Zuid SudanSieta heeft nog twee jaar nagediend. Voor haar was daarin het hoogtepunt haar uitzending in 2008

ing. Sieta Koet – Minis (Nijmegen 1952)

Gehuwd met Will

2 volwassen (pleeg)dochters

Woonplaats Amersfoort sinds 1983

ing. Milieu Beleid en Management

Veiligheidskundige (safety)

Waarnemer VN-missie United-

Nations-Mission in Sudan 2008

Officier Koninklijke Luchtmacht 1970 – 2010

naar Zuid Sudan als waarnemer in de VN-missie UNMIS: United Mission In Sudan met als belangrijkste taak toezien op de naleving van het vredesakkoord tussen Noord- en Zuid Sudan.

Sieta: "Tijdens de uitzending benutte ik de mogelijkheid om de vrouwen in de dorpen te bezoeken, naast de traditionele contacten met de mannelijke dorpsvertegenwoordigers. Ik heb daar veel gezien en geleerd over de basisbehoeftes van mensen, en hoe ze ondersteund kunnen worden. Vrouwen hebben een belangrijke rol en een machtspositie in het beheren van huis en haard."

Van BPA naar GroenLinks: een reis in de politiek van 365 dagen(?)

In 2009 werd ze via haar netwerk gevraagd als technisch voorzitter van de BPA fractie om zich in te leven in de plaatselijke politiek. Sieta: "Van het één kwam het ander en zo kwam ik op de lijst voor de gemeenteraad te staan.

Tot dan toe was de partijpolitiek voor mij een non-issue. De defensieorganisatie is een professionele maar ook op zichzelf gerichte organisatie waarin alles voor je geregeld wordt."

Wat heeft je bewogen om je voor de BPA te kandideren en hoe motiveer je de overstap naar GroenLinks?

"Ik had waardering voor de manier waarop de BPA aandacht had voor de onvrede van inwoners in de wijken. Het feit dat er mensen uit de gemeenteraad naar ze toekwamen om de klachten serieus te beluisteren, werkte heel goed. Ook de aanpak per wijk heeft de populariteit van de partij vergroot.

Toen de BPA bij de laatste gemeenteraadsverkiezingen de grootste werd, besloot de partij om in een coalitie deel te nemen om de beloftes uit het verkiezingsprogramma te verwezenlijken. Een aantal fractieleden vond dat de BPA slecht had onderhandeld en stelde zich niet coöperatief op. Toen het escaleerde werd de situatie onwerkbaar. Ik kwam voor de keus te staan de politiek te verlaten of over te stappen naar een andere partij."

Was het geen naïeve keus om je bij de BPA aan te sluiten?

Sieta reageert verontwaardigd, profileert zich vooral als 'down to earth' en dicht bij de mensen. [Ans herinnert haar aan de opstelling van de BPA inzake de dagopvang in de Stovestraat. Dat is nu haar portefeuille als Groenlinkser. De populistische manier waarop de BPA zich toen opstelde stond haaks op de standpunten van GroenLinks. Dat speelde zich echter af voordat Sieta in Amersfoort actief werd.] Sieta: "Omdat ik met 946 voorkeursstemmen was gekozen, wilde ik niet wegllopen voor de verantwoordelijkheid. Ik heb gekeken welke partij aansloot bij de dingen die ik belangrijk vind: aandacht voor sociale zaken, milieu en duurzaamheid, andere culturen. Het was me opgevallen hoe GroenLinks optrad en bestuurlijke verantwoordelijkheid durfde te nemen. Geen schreeuwers maar serieuze mensen met werkbare voorstellen. Een stabiele partij, die bestuurlijk de nodige ervaring heeft. Een liberale keus was denkbaar geweest, ware het niet dat het milieu,

cultuur, duurzaamheid en sociaal beleid bij GroenLinks beter geborgd is."

EEN GROENE MILITAIR MET EEN VREDESMISSIE

Je hebt veertig jaar de defensieorganisatie gediend en nu ben je lid geworden van een partij waar de laatste PSP-er in het congres nog lastige vragen stelt?

Ze legt uit hoe ze zelf in Zuid Soedan heeft ervaren en hoe noodzakelijk het is om in brandhaarden bescherming te krijgen van gewapende troepen. Nederland draagt als lid van de NAVO verantwoordelijkheid om bij te dragen aan het veiliger maken van brandhaarden in de wereld. Sieta zegt dat ze een lijntje ziet van de 'grote missie' (Zuid-Soedan) naar de 'kleine missie' in de dagelijkse leefomgeving van Amersfoort. "Ik wil in een plaatselijke politieke partij iets doen voor de gemeenschap. Ik wil die verantwoordelijkheid (ook voor de bezuinigingen) dragen. Dat heeft niet zo veel met militair zijn te maken, zo sta ik in het leven. Bovendien denk dat ik met

mijn ervaring en kennis ook weer iets kan betekenen voor de fractie. In de eerste raadsjaren heb ik veel geleerd. Bijvoorbeeld dat sommige grote ego's problemen hebben met samenwerking en het zoeken naar goede oplossingen. Maar er gaat ook heel veel goed in Amersfoort."

Wat draag je bij in de fractie van GroenLinks Amersfoort?

Sieta: "Ik ben goed in communiceren, schrijven en ombudsactiviteiten. Ik ga vaak direct naar plekken in de stad waar de echte verhalen zich afspelen."

Gaan ze respectvol met je om als volksvertegenwoordiger?

Sieta: "Volmondig ja. Zowel binnen als buiten de Raad. Dat ligt voor een deel ook aan hoe je je zelf opstelt."

Waar sta je op de schaal van Groen tot Links, waar moet het met GroenLinks naar toe?

Sieta: "Dat vind ik geen goede vraag; het is allebei belangrijk. Met de landelijke discussie van GroenLinks houd ik me (nog) niet bezig. Ik heb mijn handen vol aan mijn inzet voor de lokale gemeenschap en de Amersfoortse inwoners die op mij gestemd hebben te dienen. Laat me dat eerst maar eens goed doen. Het gaat er om dat mensen die verantwoordelijkheid willen nemen coalities willen aangaan. De stad moet bestuurd worden door mensen met verstand van zaken."

Zien we je terug als bestuurder?

"Besturen ligt me wel. Dat heb ik in mijn loopbaan bij defensie wel ervaren. Het is een andere rol dan

een raadslid / politicus zijn. Maar ook hier geldt: we hebben elkaar allemaal nodig in Amersfoort. De overstap was groot van het 'gesloten', op kameraadschap gebouwde leger, naar de vrije politieke arena. Ik heb veertig jaar lang 24 uur per dag mijn verantwoordelijkheid gedragen, dat heeft me gevormd en dat kan ik nu inzetten.

We nemen afscheid van een bevlogen vrouw die een goede verbindingsofficier zal zijn binnen de GroenLinks-fractie en tussen GroenLinks en de inwoners van Amersfoort.

Ans van Dijk & Margriet de Kruij

"Zuid-Sudan heeft ons nodig"

Giro 999 Stichting Vluchteling Den Haag

100 WOORDEN EN HET GROENE LINTJE

TOT ZIENS (GROENLINKS) AMERSFOORT

Met nog een warm gevoel van de heerlijke koffie, rode wijn en prachtig gemaakte taart van een van de leden verlaat ik de vergadering. Met enige ambivalentie: enerzijds tevredenheid over de vergadering en het ledenblad, maar daarnaast het afscheid van de redactie, wandel ik door de mooie historische straten van het centrum van Amersfoort. Kijkend naar de grimmig verlichte Lange Jan wordt ik overvallen door de kou. Ik druk mijn schouders dicht naar elkaar en rits mijn jas verder dicht. Ik bedenk hoe belangrijk mijn korte carrière bij het ledenblad voor mij is geweest. Want afscheid nemen is voor mij een beetje sterven. Of zoals de Fransen het zeggen; Partir, c'est mourir un peu... Na jarenlang in Amersfoort op school gezeten te hebben en te hebben gewoond blijft nu een stukje van mij achter bij dit blad. Dat stukje bestaat uit de visie welke ik deel met de partij, maar daarnaast ook mijn eigen kritische blik en die van andere redactieleden. Juist het durven denken

over, en inzicht willen geven in de denkbeelden van leden en bestuurders van GroenLinks Amersfoort, maakt de taak van redactielid bij dit blad aantrekkelijk. Omdat de liefde mij naar Utrecht doet verhuizen en ik mij daar verder wil inzetten voor GroenLinks, zou ik graag mijn stokje overdragen aan een jong, gemotiveerd persoon. Wie wil zijn kritische blik delen met de redactie en de partij leden? Stuur dan een e-mail naar magazine@groenlinksamersfoort.nl. Ik wil de redactie hartelijk bedanken voor de creatieve inzet. Ik dank u voor het lezen van dit blad, en hoop dat ons blad uw interesse en enthousiasme in voldoende mate heeft gewekt om het voort te kunnen zetten. Tot ziens!

Linda van der Voort

GROEN LINTJE

Op vrijdag 11 november, de Dag van de Duurzaamheid, reikte wethouder Sebastiaan van 't Erve (Duurzaamheid) de eerste Groene Lintjes uit in Amersfoort. Het Groene Lintje is be-

doeld voor initiatieven van mensen die van lokaal belang zijn voor een groen en duurzaam Amersfoort, Er waren drie genomineerden.

Jan Elzen zet zich op verschillende fronten in voor duurzaamheid in het Soesterkwartier. Dat doet hij als enthousiaste trekker van het jaarlijkse klimaatstraatfeest en als actief lid van de vereniging Duurzaam Soesterkwartier. Ook betreft hij de Emmauskerk bij duurzaamheidsvragen in de eigen omgeving.

Edgar van Groningen kreeg een Groen Lintje vanwege zijn inspanningen om oude woningen aan de Surinamelaan en omgeving op een beter energieniveau te brengen. Hij laat zien hoe je door betrokkenheid, enthousiasme en doorzettingsvermogen een impasse kunt doorbreken en alle betrokkenen op één lijn krijgt.

Betrokken ondernemers hebben binnen de Stichting De Smaak van de Streek de handen ineengeslagen. Door hun enthousiasme hebben zij op de Koppel in Amersfoort een te-

rugkerende regionale voedselmarkt weten te realiseren. Omdat het de eerste keer was dat het Groene Lintje werd uitgereikt, kregen alle genomineerden het lintje opgespeld. De

WAR Amersfoort, een broedplek voor kunst, techniek en duurzaamheid ontving de aanmoedigingsprijs, het Groene Lootje.

Hopelijk is dit de start van een jaarlijks terugkerend evenement.

Jorien van Maanen

DE SCHAAMTE VOORBIJ: waarom Wilders “miene” Geert niet is...

Het was alsof er een bom ontplofte: bij de Tweede Kamerverkiezingen van juni 2010 behaalde de PVV in 28 van de 34 Limburgse gemeenten de meerderheid. Ruim een kwart van alle Limburgers, stemde op Wilders. In plaats van opgetogen te zijn dat het CDA eindelijk gehalveerd werd, schaamde ik me om Limburger te zijn. Ik ben altijd trots geweest op mijn Limburgse ‘komaf’: het Limburgse dialect is het meest mooie wat er is. Ik voel me thuis bij de (stereo)typering van de Limburgse volksgeest: Bourgondisch; humoristisch; zelfspot; relativerend; gastvrij; bescheiden; gehecht aan rituelen zoals de gregoriaanse mis; de proces-sie; carnaval; de Limburgse schuttersfeesten; de harmonie en Gulpen Dort, het lekkerste bier in Nederland. Sinds de uitslag van de verkiezingen is er veel gespeculeerd over de populariteit van Wilders in Limburg. Voor een verklaring duikt men diep terug in de geschiedenis: de verhouding tot de ‘Hollanders’ boven de Moerdijk zou altijd al ambivalent zijn: Limburg hoort pas sinds 1839 bij Nederland, Limburgers voelen zich nog steeds vreemdelingen in eigen land. Het is echter de vraag hoeveel Limburgers zich ervan bewust zijn dat ze pas 170 jaar bij Nederland horen. De kennis van de Vaderlandse Geschiedenis scoort ook in Limburg laag. De Limburgers zijn de overlast van immigranten beu. Zeker, enkele grensgemeenten hebben naar verhouding veel last van buitenlanders die koffieshops frequenteren om softdrugs te kopen. Maar ja, in Simpelveld scoorde de PVV 31 % van

de stemmen, terwijl het dorp precies 1,8 procent allochtone inwoners telt. In de steden is het percentage allochtonen natuurlijk veel hoger maar een groot deel daarvan zijn voornamelijk westerse allochtonen: Duitsers en Belgen. Limburg kreeg als eerste provincie te maken met gastarbeid: de mijnen werden al snel bevolkt door Belgen, Duitsers, Italianen en Polen. De inburgering van deze groepen heeft in Limburg weinig problemen opgeleverd.

De Limburgers zijn boos op de elite in Den Haag die geen oog heeft voor de massale vergrijzing, werkloosheid en ontvolking van het platteland in onze provincie. Ze nemen het Den Uyl nog altijd kwalijk dat hij de mijnen heeft

gesloten. Vergrijzing, werkloosheid en ontvolking zijn reële problemen maar daar heeft Limburg niet alleen patent op. Ook in andere uithoeken van Nederland heeft men het gevoel dat de Amsterdamse grachtengordel de Haagse politiek domineert en dat de stem uit de periferie te weinig weerklank vindt in het Haagse pluche. Wilders Limburgse komaf zou van doorslaggevende betekenis zijn voor zijn succes. Gezaghebbende Limburgers zoals de dichter en hoogleraar Wiel Kusters uit Maastricht ziet parallellen met Wilders en de “buutreedner”: de “kopvoddentaks” zou typisch een begrip uit het arsenaal van de carnavaleske tonprater zijn. De carnavaleske humor wordt weliswaar gekenmerkt door kritiek op het gezag maar is meestal mild en vol zelfspot. De kopvoddentaks is geen milde humor en zelfspot is een eigenschap die Wilders vreemd is. En die Limburgse komaf? Waarom doet Geert het zo goed en Maxime

Verhagen het zo beroerd? Stel dat Camille Eurlings, lijsttrekker van het CDA was geworden. Had het CDA in Limburg het dan beter gedaan? En waarom heeft GroenLinks het in Limburg niet veel beter gedaan? Onze partij wordt geleid door Jolanda Sap, niet afkomstig uit de Amsterdamse grachtengordel maar uit een onvervalst Limburgs pijn en moeite gezin. Een mogelijke verklaring biedt Jan Willem Duyvendak in zijn net verschenen boek: *the Politics of Home- Belonging and Nostalgia in Western Europe and the United States.* (Palgrave 2011) Door de snel toenemende immigratie van goedkope arbeidskrachten is de demografische samenstelling van Nederland in rap tempo veranderd. Volgens Duyvendak is er daardoor in Ne-

derland sprake van een nostalgisch nationalisme: we voelen ons pas echt thuis als de anderen buiten de deur blijven. Het verleden wordt geportretteerd als een gesloten en conflictvrije gemeenschap van mensen die dezelfde waarden en tradities delen. Populisten claimen de natiestaat als het eigendom van de autochtone meerderheid, aldus Duyvendak. De allochtone minderheid moet zich aanpassen of verdwijnen. Als we de speech van Wilders bekijken die hij bij de Provinciale Staten verkiezing in Limburg uitsprak, begrijpen we al snel wat Duyvendak onder nostalgisch nationalisme verstaat: "Met de PVV geen halal, maar zuurvlees! (Limburgse delicatessen, J.S.), Geen moskee, maar carnaval! Geen preken van Haatimans maar buitredners!

Geen subsidies aan elitaire kunstfestivals en multicultraprojecten maar het behoud van de traditionele Limburgse volkscultuur en ons mooie Limburgse dialect.. "

Het zou interessant zijn nader te onderzoeken waarom het nostalgisch nationalisme juist in Limburg gemakkelijk voet aan de grond kreeg in de persoon van "onze" Geert en waarom dat zo is. Zelf ben ik inmiddels de schaamte voorbij. Onlangs ontmoette ik in mijn Limburg, een Marokkaanse maatschappelijk werker die vloeiend Limburgs praatte met een Maastrichts accent. Ik voelde me weer helemaal thuis.

Jos Schoenmakers

ALS JE WINT

'Als je wint, heb je vrienden' zongen Herman Brood en Henny Vrienten in 1984 samen. 'rijen dik, echte vrienden'. Toen na de verkiezingen van 2010 onderhandeld werd over een coalitie-akkoord was het mij al snel duidelijk dat het deze bestuursperiode niet gemakkelijk zou worden. Toch hebben we met opgeheven hoofd onze handtekening gezet onder een bezuinigingsopdracht van 20 miljoen. En als wethouder heb ik die taak in vol bewustzijn op me genomen.

Zo'n grote bezuiniging vraagt om anders durven denken en dus dingen anders regelen. Ik wil werken aan een samenleving waarin iedereen kan meedoen en de regels nooit een menselijke oplossing in de weg staan. De bezuiniging op de sociale zekerheid is daar een goed voorbeeld van. Jazeker, het is een scherpe keus geweest om 1,1 miljoen te bezuinigen op het minimabeleid. Dat gaat niet makkelijk en dat zullen mensen voelen in hun portemonnee. Om zo'n bezuiniging verantwoord te doen

heb ik samen met de raad en organisaties in de stad gezocht naar nieuwe manieren om armoede te bestrijden. Want ook nu hebben we teveel gezinnen in armoede in Amersfoort.

De oplossing die we samen bedacht hebben betekent dat iedereen wat minder geld krijgt en wat meer ruimte te werken aan grip op eigen leven. Als het jezelf niet lukt en ondersteuning nodig hebt om mee te doen in de samenleving, dan zorgen we ervoor dat die ondersteuning precies past bij jouw persoonlijke situatie. Nog te vaak past de standaardoplossing die van de regels mag, niet bij de persoonlijke situatie. Daarom wil ik meer ruimte in de regels om te kijken naar specifieke omstandigheden. En slimmer samenwerken met organisaties in de stad zoals de Voedselbank om te voorkomen dat mensen tussen de regels door vallen. Zo kunnen we

mensen betere, op maat gesneden, handvatten bieden voor de vaak complexe problemen waar mensen in armoede in zijn vastgelopen.

Want het gaat niet om winnen of verliezen. Maar we wat wel allemaal nodig hebben zijn vrienden, echte vrienden, rijen dik. Ook als je een keertje niet wint.

Sebastiaan van 't Erve
Wethouder GroenLinks Amersfoort

OUDE KOEIEN, NIEUWE KANSSEN

Nieuws van het bestuur

Oude systemen lopen op hun laatste benen. Ook de huidige bestuursperiode eindigt in juni 2012. Drie bestuursleden stoppen dan. Jorien van Maanen (coördinator PCT en bestuurslid communicatie), Jos Verheijen (penningmeester) en Annemiek de Crom (voorzitter). De functie van Jos neemt Frank van der Vleuten over (nu secretaris). Vincent Roke blijft eveneens actief.

Voor langdurige vrijwilligersfuncties zijn moeilijk mensen te vinden. Veel

verenigingen en andere maatschappelijke organisaties lopen daar tegen aan. Mensen willen wel maar de tijd ontbreekt of ze zijn alleen beschikbaar voor korte 'klussen'.

Voor een afdeling zijn minimaal drie bestuursleden nodig: een voorzitter, secretaris en penningmeester voor zaken als de ALV, financiën, ledenadministratie en de verkiezingen. Wat willen we meer doen en hoe krijgen we dat met z'n allen voor elkaar?

Daar gaan we het in de ALV van 8 december over hebben. We halen geen oude koeien uit de sloot, we zijn op zoek naar nieuwe kansen en mogelijkheden.

Annemiek de Crom
Voorzitter bestuur

ALGEMENE LEDENVERGADERING

Het bestuur van GroenLinks Amersfoort nodigt alle lokale leden uit voor een Algemene Ledenvergadering op donderdagavond 8 december 2011. Locatie: De Groene Stee aan de Wiekslag 92 in de wijk Liendert. We beginnen om 20:00 uur, de koffie staat vanaf 19:30 uur klaar.

Het tweede deel van de avond vindt er een discussie onder leiding van een externe gespreksleider plaats. Zie voor toelichting hierover de bijdrage van het bestuur met de titel: oude koeien, nieuwe kansen.

Agenda.

1. Opening
2. Mededelingen
3. Verslag ALV 15 juni 2011
4. Begroting en jaarplan 2012
5. Nieuws fractie
6. Nieuws bestuur
7. Discussie: oude koeien, nieuwe kansen
8. Rondvraag
9. Sluiting

De notulen en de begroting voor 2012 worden voor de vergadering uitgedeeld. Wil je deze eerder hebben? Vraag ze op via een mail naar bestuur@groenlinksamersfoort.nl

GROENLINKS AMERSFOORT MAGAZINE

*Ervaring heeft me geleerd dat wat aanvankelijk duister lijkt, mettertijd gewoonlijk
doorzichtig wordt voor een ontvankelijke en geduldige geest*

Hella S. Haasse 1918 - 2011

COLOFON

Redactie

Ans van Dijk (hoofdred.), Jorien van Maanen (eind-
red.), Margriet de Kruif, Jeanette van der Meij,
Linda van der Voort

Vormgeving

Jeanette van der Meij

Fotografie

Jeanette van der Meij
www.metandereogen.nl

Uitgave

GroenLinks Amersfoort Magazine
Stadhuisplein 1
3811 LM Amersfoort
magazine@groenlinksamersfoort.nl

Aan dit nummer hebben meegewerkt:

Frans Prins
Sieta Koet
Jos Schoenmakers
Annemiek de Crom
Sebastiaan van 't Erve

